modo dicunt aliqui ibi eſſe penam vermis.
propter hoc q̄ꝺ dicit ſcriptura iudith v ltimo
Dabit ignē ⁊ vermes in carnes eoꝝ. Et eccl.
vij. Uindicta carnis impij ignis ⁊ vmis. Uer/
mis aūt puniēs carnē ē vmis corꝑalis. vt eiꝰ
videt̄. Quāuis aūt aug. xxi. ꝺ ci. dei. c. ix. di
mittat ſub dubio. vtꝝ in inferno erūt vmes
materiales vel nō. cōiter tñ tenet̄ ꝙ nō. quia
vegetabilia ⁊ bruta nō remanebūt. eo ꝙ nun
ꝙ̄ habuerūt ordinē ad incorruptionē. ⁊ pꝰ iu
diciū nō erit generatio ⁊ corruptio. Dicit igi
tur rich. ꝑ penā g̃ vermis intelligit ſacra ſcri/
ptura remorſū ꝯſcīe q̄ ⁊ ſi principaliter ⁊ im/
mediate affligat̄ aīa eo tñ ex ꝯſequenti. ⁊ per
C quādā redundātiā etiā affliget̄ caro. ¶ Uñ
caro dānatoꝝ affliget̄. ⁊ ab exteriori ⁊ ab in/
teriori. Et ſic querere vtꝝ in dānatis ſit mai/
or pena vermis ꝙ̄ ignis. eſt querere vtrū re/
morſus cōſcīe ſit eis maior pena. ꝙ̄ illa que ī
eis cauſat̄ ex igne. Ad q̄ꝺ ſimpliciter dōm ꝙ
ſic ⁊ pōt ſic declarari. Sic magnitudo delec/
tatiōis penſat̄ ex tribꝰ ſcꝫ ex magnitudine bo/
ni ꝯiuncti. ⁊ ex bona diſpōne potētie ad ſuſci
piendū paſſionē delectatiōis. ⁊ ex ꝑfectione
ꝯiunctiōis. Sic magnitudo doloris penſat̄
ex magnitudine mali ꝯiuncti. ⁊ ex hoc ꝙ po/
tentia eſt multū diſpoſita ad patiendū ab illo
malo. ⁊ ex forti ꝯiunctiōe mali affligentis cūꝫ
D illa potentia. ¶ Malū eñ interiꝰ affligēs ani
mā dānatā eſt ꝑpetua carentia ſue ꝑfectionis
ad quā erat apta nata. inquātū illa carētia ap
ꝓhendit̄ ſub certitudine ſibi ineſſe ꝑ pctō ꝓ/
prie voluntatis. Hec eñ carentia. vt ſic appꝫ/
henſa. eſt illud maximū malū q̄ꝺ aīaꝫ affligit
q̄ꝺ longe magis ē bone diſpoſitiōi aīe ꝯtrariū
ꝙ̄ actio ipſius ignis. Aīa etiā eſt magis diſpo
ſita ad patiendū a malo ꝓdicto ꝙ̄ ab ipſo igne
Nō pꝫ. q2 ipſe ignis nō eſt aptus natꝰ aīam
affligere ex ꝓpria virtute īmediate. ipſam eñ
nō affligit īmediate. niſi inquātū ē inſtrūm di/
uine iuſtitie. ⁊ poſt iudicium affliget animaꝫ
etiā corpore mediante. Aīa aūt patit̄ a ꝓdcō
ſpūali malo immediate ⁊ ꝑ ſe. Cōiūctio etiaꝫ
eſt fortior. q2 fortior eſt apprehenſio ꝑ intelle
ctū ꝙ̄ ꝑ ſenſū. ⁊ ꝙ̄uis poſt corꝑis reſūptionē
illud malū q̄ꝺ voco vermē. ⁊ ipm ignem apꝓ
hendat ꝑ intellectū. tñ principaliꝰ apprehen/
det ignem ꝑ ſenſū ⁊ vermem ꝑ intellectū. q2
vermis eſt q̄d magis intelligibile cū ſit aliq̄d
ſpūale ꝙ̄ ignis. cū ſit aliquid ſenſibile. Uer/
mis etiā eſt ꝑītior aīe ꝙ̄ ignis. q2 corꝑalia nō
ꝑūt eſſe infra aīam ſic ſpūalia. Malū aūt q̄ꝺ
eſt aīe realiter ꝑītius. ⁊ ab ea cognitū ꝑfectꝰ
ſibi ⁊ fortius eſt ꝯiūctū. Ad primū argu. eſt ꝯ
riū dōm ꝙ illud vbū augu. intelligendū eſt
de moleſtia que infert̄ ꝑ inſtrumentū corꝑa/
le ⁊ ceteris paribus.

¶ Feria ſexta poſt Reminiſcere

Homo quidam.
erat p̄rfamilias qui plantauit vi/
neā ⁊ ſepē circūdedit ei. Math.
xxi. ¶ Uidemꝰ rē bñ munitā poſſe magis cu E
ſtodiri ⁊ ꝯſeruari ꝙ̄ ſine munitione. iſtā ciui/
tas forti muro circūdata ſecurior eſt ⁊ ab ho/
ſtibꝰ minus impugnat̄. Eſt eñ pena capitis
qui muꝝ ciuitatis violent̄ ſcalis ſiue alijs mo
dis trāſcendit vt habet̄. ff. de reꝝ diuiſione.
l. ſi q̄s violauerit. Unū remus frr̄ romuli occi/
ſus tradit̄ ob id ꝙ muꝝ ciuitatis rome volun
tarie tranſcendit. vt eñ glo. ibidē dicit Duo
erāt frēs qui romam fecerūt ⁊ cū cōtentio eēt
cuius noīe vocaret̄ roma a remo vel romulo
ſorte obtinuit romulus ⁊ dñs remanſit. q̄ po/
ſtea frēm occidi fecit. q2 ꝯ ſuū fecerat interdi/
ctū in trāſcendendo muros. Sic deꝰ rex ce/
loruꝫ magnā edificauit ciuitatem. ſ. ſanctam ec
quā vt vineā ſpecioſiſſimā plātauit. vites eiꝰ
ſcꝫ deuotos xp̄ianos mltiplicauit. ⁊ cuſtodia
fortiſſima angeloꝝ eā muniuit. ⁊ circūdedit
ꝯ hoſtes qui ſub pena capitis ⁊ indignatiōis
oñipotentis dei. appropinquare nec trāſcē/
dere poſſunt muꝝ iſtū magnū ⁊ altū. Unde
hiere. i. deus ad angelicā ptātem loquit̄ di/
cens. Ego dedi hodie in ciuitatem munitaꝫ
⁊ in muꝝ eneū ſuꝑ oēm terrā regibus iuda. i.
ꝯfitentibus xp̄m ⁊ principibꝰ eiꝰ ⁊ ſacerdoti/
bus ⁊ omni pp̄lo iſrl̄. ⁊ bellabunt aduerſū te.
ſcꝫ demones ⁊ nō ꝓualebūt. q2 tecū ego ſum
ait dñs vt liberē te. Bñ igit̄ dr̄ ꝙ hō quidā
ſcꝫ deus erat. ¶ Querit̄ an ſepes vel murꝰ an
gelice cuſtodie vnq̄ꝫ diripiatur cum hō ſper/ F
nit cuſtodiam ⁊ peccatis obſtinatur. Et vide
tur ꝙ ſic. Iſa. v. Auferam ſepes eius id eſt
cuſtodiam angelorum. Item ezech. xxxviij.
Cadent ſepes ⁊ muri eius corruent igitur.
Contra de nemine eſt deſperandum ꝙ̄diu ē
in vita ſicut auguſtinus dicit primo retracta/
tionum ſed deſperandum eſſet de obſtinatis
niſi poſſint conuerti ⁊ fieri boni. ergo.

Rñdendū ꝙ duplex ē cuſtodia. q̄dā gn̄alis
q̄ fit circa totam vnam gentem. quedā vero
pticularis q̄ eſt circa vnā pſonā ſingularem.
Primo mō dimittit angelus cuſtodire. ſicut
dr̄ ꝙ michael q̄ erat princeps ſinagoge. nūc
G eſt princeps ecclīe. ¶ Scd̄o mō dicunt cōīr
ꝙ nūq̄ꝫ dimittit hoīeꝫ cuſtodire q̄ꝫdiu ꝓficit
ſed nō ꝓficit in obſtinatis ad eoꝝ ſalutem. iō
aliq̄ mō eos dimittit. nō tn̄ oīno q̄ꝫdiu ſūt vi/
atores cū cuſtodia ſit executio q̄dā diuine ꝓ
uidentie circa hoīem viatorē. deus aūt ꝓui/
dentiā nō ſubtrahit alicui quātūcūq̄ꝫ malo.
In mō aūt illo ſcribētes diuerſificant̄. Qui
dā em̄ dicunt ꝙ dimittit q̄ꝫtū ad cuſtodie ac
tū. q2 actu nō cuſtodit. ſed nō q̄ꝫtū ad hītum
q2 ſemꝑ eſt ꝑatus cuſtodire ſi vellet a malo re
ſipiſci. ſed hoc nō. q2 cū nullus q̄ꝫdiu eſt via
toꝛ. ſit oīno impoſſibilis ad bonum. ⁊ ita poſ
ſet ei angelus multa comoda impꝛtiri. quātū
ad officiū cuſtodire ſpectat. nō videt̄ igit̄ ꝙ
actu deſerat oīno. Alij dicūt ꝙ duplex ē offi/
ciū angelice cuſtodie. q̄ꝺdā reſpectu corpis
ſcꝫ defendere ne a demone opprimat̄. q̄ꝺdā
reſpectu aīe ſcꝫ defendere ne a demōe ſubuer
tat̄. Quātū ad primū nō deſerit. ſed quantū
ad ſcd̄m. eo ꝙ iā eſt ꝑuerſus ⁊ fruſtra labora/
ret. Sed nec h̄ ſufficit. q2 cuſtodia principali
us reſpicit aīam q̄ꝫ corpus. licet aūt talis aīa
ſit actu ꝑuerſa. nō tn̄ eſt ad ꝯtrium impoſſibi/
lis facta. Alij dicunt ꝙ ſubtrahit bn̄ficiū cu/
ſtodie obſtinato quātū ad hoc ꝙ nō inſtigat
ad bonū. cū bonū totaliter deſipiat ei. ſꝫ non
quantū ad hoc ꝙ reuocet a malo. Plura em̄
mala faceret q̄ꝫ facit. ſi eū nō reuocaret. ⁊ pro
greſſū tēptatoꝛis aliq̄n̄ impediret. vn̄ etiā ſic
nō deerit cuſtodia antixpi. ⁊ hoc ſatis ꝓbabi
liter pōt ſuſtineri. Et ſm̄ hāc viā pꝫ ad auto/
ritates rn̄dendū ꝙ intelligunt̄ de cuſtodia ge
nerali. aut ſi de ſpēali intelligunt̄ ſic intelligū
tur quātū ad effectū boni. q2 non inſtigat ad
H bonū. ¶ Querit̄ ſcd̄o vtꝝ angelo cuſtodien/
ti accidat aliq̄ꝺ gaudiū ex ſalute cuſtoditi. ꝙ
ſic videt̄ Luc. xv. Gaudiū eſt angelis dei ſu/
per vno pctōre pn̄iam agente. ſed nō gaudēt
de pn̄ia niſi ꝓpter eoꝝ ſalutē ſi g̃ eis accreſcit
I de pn̄ia. gaudent multo fortꝰ de ſalute. ¶ Cō
tra qui pōt nouiter gaudere pōt nouiter affi/
ci. ſed affectiōes in angelis btīs ſunt cū oīno ſta
bilite ⁊ quiete g̃ nō pōt eis ꝯtingere gaudiuꝫ
nouū. Rn̄ſio dōm ꝙ gaudiū beatoꝝ eſſe iu/
dicat̄ in habitu charitatis. nullū em̄ in eis ē
gaudiū niſi charitate regulatū. Vn̄ ſꝫ magni
tudinē charitatis erit gaudij magnitudo. ſic
aūt eodē habitu charitatis pōt hō plures ſil̄
diligere. imo hn̄s charitatē eodē habitu dili
git oē diligibile ⁊ nō variat̄ nec multiplicat̄
habitꝰ ꝑ diligibiliū variationē vel multipli/
cationē ſed ſolū multiplicat̄ modꝰ ⁊ actus eo
ꝙ plura ſil̄ ⁊ vno actu diligere nō pōt. ⁊ eodē
motu in plura ſil̄ moueri. Sic pōt hō ⁊ ange
lus beatꝰ eodē habitu charitatis ⁊ gaudij ſil̄
de pluribꝰ gaudere habitu gaudij nō augmē/
tato nec multiplicato per augmentationē vel
multiplicatiōem obiectoꝝ. ⁊ hoc vno actu ſi
voluerit. ⁊ etiā pluribꝰ ſm̄ impiū volūtatꝭ. ſic
em̄ intellectꝰ btōꝝ pōt ſil̄ ad plura conuerti. ⁊
vno actu ſil̄ plura intelligere. ſic eoꝝ volūtas
⁊ affectꝰ pōt ſil̄ ⁊ vno actu plura amare. nō ſo
lū in generali. ſed etiā in pticulari ſe ſupra ſin
gula ꝯuertendo. ¶ Sed q2 ptās non aufert K
ptātem nature. ſed nc̄citatē attritiōis ⁊ limi/
tatiōis glīe nō ꝯpaſſibilē. Iō affectꝰ glioſus
ſil̄ ⁊ vno actu pōt moueri ad plura. pōt etiam
⁊ pluribꝰ actibus ⁊ motibꝰ ad plura moueri.
nō in eodē nūc ſed in diuerſis. Et ita vno ac
tu vel diuerſis pōt de pluribꝰ gaudere. vtro/
q̄ꝫ aūt mō pōt creſcere eius gaudiū ꝑ cremen
tū obiectoꝝ nō ſm̄ habitū. q2 idē habitꝰ ſem/
per manet ſic idē habitꝰ charitatis nō ſolū ſꝫ
actū. q2 plus gaudet quodāmō de pluribꝰ q̄ꝫ
de paucioribus. plꝰ etiā gaudet de bono meli
oris q̄ꝫ de bono minꝰ boni. ⁊ hoc fortaſſe ſi/
ue vno motu ſiue pluribꝰ moueat̄. ¶ Sed ſi
opponeret aliq̄s ꝯ hoc q̄ꝺ dictū ē ꝙ vno actu
⁊ motu poſſit angelꝰ plures diligere. q2 īpoſ/
ſibile ē eūdē motū eſſe intenſum ⁊ remiſſum
ꝯſtat ꝙ angelus magis diligat meliorē ⁊ in/
tenſiꝰ ⁊ minꝰ intenſe. de alio g̃ impoſſibile eſt
ꝙ eodem motu ⁊ actu ſil̄ gaudeāt de vtroq̄ꝫ.
Itē martires ⁊ virgines ⁊ predicatores gau
dent ſpēaliter de priuilegijs ſuis. vn̄ dr̄ cōīr
ꝙ eis aureola debeat̄ ſed ſi vno actu de omni
bono gaudeāt. nō vr̄ ꝙ poſſint plus gaudere
de bonis p̄dictis q̄ꝫ de alijs cōībus q̄ geſſert.
g̃ ſm̄ iſtū modum aureola nullo mō erit. Re/
ſpōdeo nō negat̄ quin bn̄ poſſit fieri diuerſis
motibus amoꝛis ⁊ gaudij in diuerſa. ſed hoc
aſſerit̄ q2 vno ⁊ eodem actu ⁊ motu pn̄t ſimul̄
gaudere de plibus. imo de oībus beatis. Cū
em̄ poſſit eoꝝ intellectus ſil̄ ad diuerſa ferri.

et nõ ſit min⁹ potẽs affectus eoꝝ ꝙ̃ intellect⁹
poteſt ſimilr̃ ſil' actu amoris moueri ad diuer
ſa ⁊ q2 in oĩbus erit vna rõ gaudij et amoris
ſm plus ⁊ min⁹ ꝑticipata ſcꝫ amor dei ⁊ cari-
tas. nã plus amabit̃ q̃ plus deũ amabit. ſꝫ in-
tellect⁹ ſil' apprehendet illã rõeꝫ ſm magis et
min⁹ eſſe in diuerſis. ſic etiã affect⁹ ſm magis
⁊ min⁹ eſſe in diuerſis ſꝫ affect⁹ ſil' ſm magis
⁊ min⁹ mouebit̃ ad diuerſos. Et eſt exemplũ
ſi lux ſolis ageret volũtarie. cũ ex h̃ non eſſet
min⁹ potens ꝙ̃ nũc. cũ agit tm̃ naturalr̃. imo
mlto potentior. nũc vno actu ſil' ⁊ motu illu-
miaret et calefaceret oĩa q̃ in dyaphono pone
rent̃ ⁊ licꝫ mltiplicaret̃. ⁊ augeret in ipa vt⁹
illuminãdi ⁊ calefaciẽdi. vel actus neceſſario
mltiplicaret̃. ⁊ licꝫ vno actu oĩa ſil' illũiaret
et calefaceret. ñ tm̃ equalr̃ oĩa. imo magis q̃
magis eſſent calefactibilia ⁊ illũiabilia. ⁊ mi-
nus q̃ min⁹. vt in ꝓpoſito ſe habꝫ. Nõ eſt g̃ in
cõueniens eundẽ actũ qui ẽ ſuꝑ diuerſa. ſm
vnam rõeꝫ ab eis ꝑticipatã ſm magis ⁊ min⁹
eſſe intẽſuꝫ ⁊ remiſſum. Ad argumẽtũ ꝯtrium
dicẽdũ. q2 licꝫ in btĩs ſint affectiões ſtabilite
q̃ ad btĩtũ. q2 affectões ad gl'iaꝫ facientes. ibi
erũt ꝑpetuo ſtabilite. ⁊ oppoſite erũt oĩno ab
eis ſepate. tñ nõ ẽ neceſſe ꝙ act⁹ affectionũ ñ
poſſint ſupra dicto mõ mltiplicari. ¶ Queri
tur t'cio. vtꝝ ex dãnatiõe cuſtoditi icurrat an-
gel⁹ cuſtodiens aliqͦd detrimẽtũ. Et videt̃ ꝙ
ſic. yſa. xxxiij. Angeli pacis amare flebãt. Sꝫ
nlla ẽ in eis cã fletus niſi dãnatio cuſtoditi. g̃
Itẽ ĩ geſtis btĩ Iohãnis euãgeliſte dixit ſta
cteus. ꝙ qñ Iohãnes Eugeniũ ⁊ agripum a
morte ſuſcitauit. vidit angelos eoꝝ flentes et
dolẽtes. angelos vͦo ſathane gaudentes ſꝫ h̃
nõ erat niſi q2 illi a bono incepto deſtiterũt. g̃
mltoſorti⁹ dolẽt qñ dãnant̃. Et ĩ vitiſpatruꝫ
dr̃. ꝙ paul⁹ dũ frẽs itraret eccl'iaꝫ. vidit quẽ-
dam monachũ nigrũ toto corpe. ⁊ demones
vtraqꝫ ꝑte eũ tenẽtes. Factũ vͦo angelũ ei⁹
delõge lugubrẽ. triſtẽqꝫ ſeq̃ntẽ. igit̃. Contra
dolor ñ ẽ ſine pena. nec pena ſine culpa. Cum
igr̃ ĩ angelis ñ ſit culpa. nec fuerit. nõ põt eſſe
pena nec triſticia. Rñdeo ꝙ triplicr̃ põt intel
ligi. ꝙ angel⁹ cuſtodiens incurrat aliqͦd detri
mentũ ex dãnatõne cuſtoditi. Aut ꝑ boni ali
cuius amiſſionẽ qͦd perdit. ex hoc aliqueꝫ bo-
num habitum. vl' habendũ ſi ſaluaretur. aut
per voluntatis et deſiderij ceſſationem eo ꝙ
non fit quod deſiderabat. aut per quandam
compaſſionẽ. quia compatit̃ ei ꝓpter miſeriã
quã incurrit. neutro aũt modo poteſt habere
veritatẽ. ꝙ incurrat aliquod detrimẽtuꝫ. nõ
quidem primo modo. quia ꝑfecte beatus eſt
Perfecte aũt beatus cum habeat ꝑfectã cer
titudinẽ de boni habiti ꝑmanſione nihil ꝑde
re poteſt. nec aliquid ampli⁹ expectare ſuã be-
atitudinẽ augens nec ſecũdo modo eo ꝙ vo
luntatem habet totalr̃ diuine volũtati ꝯfor-
matã ⁊ ideo nõ vult. nec deſiderat ſalutem
cuſtoditi abſolute et in omnẽ euentũ. ſed ſm
ꝙ ſcit deũ eã velle. ſcꝫ ſuꝑ conditionẽ meriti
et obedientie diuine volũtatis. ita ꝙ ſi ꝯtra-
riũ acciderit. nõ vult eũ ſaluari. et ideo ſi non
ſaluat̃. volũtas ei⁹ nõ caſſatur ſic nec diuina.
q2 ſm apl'm. j. thimo. i. vult oẽs hoĩes ſaluos
fieri et ad agnitionẽ vͥtatis venire. ñ eĩ diui-
na volũtas caſſat̃. ꝑ h̃ ꝙ nõ ſaluant̃. nec veni
unt ad cognitionẽ vͥtatis. Nec tercio mõ li-
cet hoc aliqui dixerit. tñ ꝓpter ꝯformitatẽ ad
diuinã volũtatem ⁊ iuſticiã qua letabit̃ iuſt⁹
cũ viderit vindictã. vnde nulla ꝯpaſſione ad
reprobos mouebunt̃ ſicut greg⁹. dic. tuꝫ ꝑ
ꝑfectionem gaudij. cui nõ poteſt aliquid de
ꝯtrario admiſceri. Ad rõnes in oppoſitum ad
primã auctoritatẽ. dicendũ ꝙ intelligitur de
prelatis. qui noĩe angeli qñqꝫ in ſcriptura de-
ſignant̃. ꝓpter diuine voluntatis nũciationẽ.
quã debent ſubditis nũciare. ⁊ curam miſte-
rij. quã debent ſubditis exhibere. Et ad lite-
ram intelligit̃ dictũ pro captiuitate populi iu
daici. Ad exempla dicendũ. ꝙ vtrũqꝫ illorũ
fuit in viſione imagnaria. in qua potuerũt an
geli oſtẽdi triſtes et lugubres. licꝫ ĩ ſe triſtes
nõ eſſent. quia nec in ſe triſtabant̃ ſed in ima
ginibus et ſimilitudinib⁹ quibuſdã. ¶ Quã
tum ad ꝯtinuationẽ et expoſitionẽ euangelij
eſt ſciendum. ꝙ ſicut heri eccleſia oſtendit q̃-
rundam iniquoꝝ crudelitatẽ. ¶ Sic hodie Ep
ꝓponit dei pietatem et ingratorũ prauitateꝫ.
et ſm hoc ponuntur tres ꝑtes.
Et oſtenditur.
In prima condonantis benignitas cõmẽda-
bilis. ibi. quidã homo erat.
In ſecunda execrantis malignitas deteſtabi
lis. ibi. ⁊ agricole apprehẽſis.
In tercia examinãtis ſagacitas admirabilis.
ibi cũ ergo venerit ⁊c̃.

Quantũ ad primum

eſt ſciēdū. ꝙ pñs euāgeliū exponi pōt ad lrāz de ſynagoga. quā dñs ds p̄mo in egipto plā tauit. Juxta illud ps. Vineā de egipto tranſtuliſti. eiecisti gētes ꝛ plātaſti eā. Sz expone do de ſcā ecc̄ia quā dñs de paradiſo ſub figura diſpoſuit. qñ d̄ latere ade dormiēti͛ euā forma uit. ſic dormiēte xp̄o ī cruce qñ d̄ latere eiꝰ ſāguis ꝛ aq̄ effluxit efficacia ꝛ ꝯſumatō ecc̄ie ē ordiata. Vñ aug. de v̄ba inocēcia ꝓpoſitōe. cxix. Dormiuit adaz vt fiat eua morit̄ xp̄c vt fiat ecc̄ia dormienti ade fit eua de latere. mortuo xp̄o lancea ꝑcutit̄ latus eiꝰ. vt ꝓfluāt sacrā. q̄bus formatr̄ ecc̄ia. Cōcordat ad hoc extra d̄ ſumma trinitate ꝯcilij viēne fidei catholice. vbi ſic d̄r. xp̄us emiſſo ſpū ꝑforari ſuſtinuit latus ſuū. vt exinde ꝓfluētib⁹ vndis aque et ſanguinis. formaret̄ vnica ꝛ immaculata. ac v̄go ſcā mater ecc̄ia ꝯiunxit ſibi. ſic de latere p̄mi hoīs ſepati eua ſibi in cōiugiū eſt formata. ¶ Moraliter aūt eſt ſciendū. ꝙ int̄ oīa cōdonata nature gñatio p̄cipua eſt ad cōſeruationē ſpēi. Quare dic̄ ph̄us. ij. de aīa. ꝙ generare ineſt oībus ꝑfectis ꝛ impfectis nō. Et cū ſit ꝑfectio quedā ꝯmendabilis in alijs ſpēbus. mltomagis in ſpē hūana ꝯmēdari oportet. et in muliere fecūditas. quare hr̄. ff. d̄ edilitio edicto. §. querit̄ ſi mulier. ꝙ magnū premiū eſt mulierib⁹ ꝯcipe. et ꝯceptū meri. hoc eī mun⁹ a ſolo deo datū eſt hoī. ꝛ benedictōe ꝯfirmatū. qñ in paradiſo dictū eſt primo parēti. Creſcite et multiplicami͂ et replete terrā. In ſignū h⁹ mulieres ſteriles reputabant̄ maledicte in veteri lege. Qd̄ etiā in noua lege cōfirmatum eſt a ſaluatore ſub figura. qñ in via maledixit ficū qr nō habuit fructū. vt hr̄ mathei. xxi. Sed dicūt v̄gines et ꝯtinentes durus eſt hic s̄mo. qui nos maledictos aſſerit. Et iō ne terreāt aliquē iſta v̄ba. pon⁹ iſta intelligēda ſunt ſpūaliter q̄z l͛ralit͛. Steriles eī oēs maledicte ſunt. nō facientes opa meritoria. fecūdi aūt meritorie opantes bñdicti.

D ¶ Et qr v̄gines et cōtinentes. ꝯiugatis duplici fecūditate antecedūt. iō maxime bñdicte. qr cōiugati carne generāt. virgiēs v̄o ſpū. Jlle eī carne generāt ꝓlez corruptibilē. Jſte carne et ſpū generāt īcorruptibilē et glīam eternam. Propt͛ qd̄ dic̄ hieronimus. et habetur xxxij. q. i. Nuptie terrā implēt. v̄gines paradiſuz. Fecūditas illa carnalis in paradiſo ordinata i. creatōe. qñ ds ī medio paradiſi fontē fecit ad irrigādū totū. figurat et deſignat ſpūalez fecunditatē. de qua celū repleri debebat. et fiendū in recreatōe. qñ vineā ecc̄ia plantauit. in qua filiū vnigenitū. vt fecundiſſimaz vitē poſuit. et in medio qd̄ eſt caluarie locus fontem aque et ſanguinis in latere eiꝰ ꝑfodit ad irrigandū et fecūdandū eam. et ad meritorie opandum. dicit̄ bene igit̄ homo quidam paterfamilias.

B ¶ Sed notandū ꝙ ſic plantatori vl' vineatori alijs omiſſis tria ſunt neceſſaria. ſcz ꝓpaginatio putatio et paſtinatio. ſ. ad palos alligatio. Sic deus paterfamilias volens vineā in ecc̄lia plantare et fecundare. tulit vitem nobiliſſimā. ſ. ihesum filium eiꝰ. Et

Propaginauit in terrā ad multiplicationē.

Putauit ad fructus augmentationem.

Paſtinauit ad rectificationem.

Dixi namq̄z p̄mo. ꝙ deus filiū eius ꝓpaginauit ad multiplicationē. Naturalit͛ eñ qñ vitis fodit̄ in terram. et imponit̄. tunc fortificat̄ in virtute. et ex ea multos ꝓducit palmites. ꝛ ex eo vt multiplicent̄ palmites ꝓpaginat̄. Sic cū terra noſtra eſſet vacua ſine palmite et ſterilis deus filium ſuū miſit et ꝓpaginauit cum in terra. qñ eū in vtero virginis humanauit vt vineam ecc̄lie palmitib⁹. id eſt xp̄ianis deuotis multiplicaret et repleret. Joh. xv. Ego ſum vitis et vos palmites. Produxit eī hec vitis īenumerabiles palmites. aploꝝ. ꝯfeſſorū. martirꝝ virginū. aliaꝝq̄z deuotaꝝ ꝑſonarū vſq̄z ad fines orbis terrarū. Juxta illud ps. lxxix. Extendit palmites ſuos vſq̄z ad mare.

C ¶ Hi palmites in p̄mitiua ecc̄lia ꝓtulerunt vuas ſuauiſſimas bonarū virtutū. ſed modo intantū amaricati ſunt hoīes vicijs. ꝙ nichil faciūt niſi labruſcas ſcz actiōes et opatōes demeritorias. Vñ yſa. v. Vinea facta eſt dilecto meo. ſepiui eā ꝛ lapides elegi ex illa. ꝛ plātaui eā electā. et edificaui in medio eiꝰ turri et torcular extruxi in ea et expectaui vt faceret vuas. et fecit labruſcas. Quid inquit debui facere vinee mee. et nō feci. Et ſequit̄ indignatio ipſius p̄rīfamilias. ſ. dei dicentis. Nūc oſtendā vobis qd faciam vinee mee. auferam ſepem eiꝰ et erit in direptiōem. diruam maceriem eiꝰ et erit in ꝯculcationē. Nō putabit̄ nec fodietur. et aſcendent ſpine et vepres ſup eam. et mandabo deſup. ne pluant ſuper eam ymbres. Cariſſimi ſicut hic ibidem dicitur ꝛ exponitur. vinea domini ſabaoth domꝰ

iſrahel eſt.ſ.eccleſia.quaȝ deus pr̄ plantauit
et ſanguine filij ſui in agro hꝰ mundi rigauit.
et ſepem angelice ꝓtectōis ei circūdedit.tur/
rem ꝯtemplatōis in ea ꝯſtruxit ⁊ torcular ſue
ꝓpric paſſiōis ī ea fabricauit lapideſqꝫ.id eſt
offendicula et errores in ea ſuſtulit et amouit
quaꝓpter a pncipio expectauit ꝙ hec vinea a
xp̄ianis faceret vuas. v̄tutes ⁊ opus bonorū
opeꝝ.et ꝙ vino ꝯſolatōis ip̄m deū recrearet
Sed reuera illa nō vid̄r iā facere vuas.ſȝ la/
bruſcas.nō opa bona ſed vana.nō actꝰ v̄tuo
ſos ſȝ potꝰ inutiles ⁊ defectuoſos. deut.xxxij.
Uua eoꝝ vua fel lis ⁊ botrꝰ amariſſimus. Et
iō dn̄s indignatꝰ bn̄ficia ſua ab ea ſubtrahit.
ſepem et maceriem diuine ꝓtectōis amouet
⁊ demonibꝰ ⁊ tyrānis in direptōem ⁊ ꝯculca
tōem exponit.et erit in ꝯculcatōem et dep̄ſſio
nem ab aduerſarijs hereticis ⁊ paganis.et aſ
cendent ſup eā vepres ⁊ ſpine.id eſt calamita
tes ⁊ infirmitates pūgentes ⁊ miſerie ⁊ man/
dabo nubibus ne pluāt.ſed maneat ſiccitas
R et ſterilitas vbilibet in penā pcī. ¶ Scd̄o d̄
us pr̄ putauit filiū ad fructꝰ augmentatōem.
Putatio enī eſt ſupfluoꝝ reſecatio.vitis ita/
qꝫ indiget putatōe Nam ſi debito tp̄e rami ſu
pflui p̄ſcindunt̄ tūc vitis vires recipit.et ꝯci
pit materiā ex qua fructus et flores ꝓturit in
futuꝝ.ſi aūt ceſſat debita putatio ⁊ p̄ciſio.tūc
mltos ramos ſupfluos generat.et velocit̄ ſte
rileſcit. Uitis ei diuina.ſ. filiꝰ dei.licet de ſui
natura ſupfluitatē ip̄fectōis nullā habuerit.
caro tn̄ quā aſſumere voluit.an̄qꝫ ꝯciperet̄ ver
bo.obligata fuit pcō. de q̄ neceſſario putata ⁊
reſecata fuit. Un̄ magr̄.iij.ſniaꝝ di.iij.c.i.
Querit̄ etiā de carne verbi.an p̄uſqꝫ ꝯciperet̄
obligata fuerit pctō.⁊ an talis aſſumpta fue/
rit a v̄bo Sane pōt dici ⁊ credi oportet iux
ta ſcōꝝ atteſtatōis ꝯuenientiā ip̄am priꝰ pcō
fuiſſe obnoxiā.ſic̄ reliqua v̄ginis caro.ſȝ ſpi/
ritusſcī opatōe mundatā.ita vt ab omī ꝯtagi
one imunis vniret̄ v̄bo.pena tn̄ nō neceſſita
te.ſed voluntate aſſumentis remanente.
S ¶ Sed cur penalitatem nō ſic̄ culpā reſeca/
uit a carne. Dicendū ꝙ penā carnalem ⁊ paſ/
ſibilem aſſumpſit ⁊ retinuit.vt p paſſiōem et
amariſſimā mortem .nr̄am culpā et eternam
mortem deleret.vn̄ mgr̄.iij.ſniaꝝ.di.xv. Si
cut ꝓpt̄ hoīem factꝰ eſt.ita ꝓpt̄ eū defectꝰ ho/
mis ſuſcepit.ſuſcepit eī de nr̄o.vt de ſuo no/
bis tribueret.et nr̄m tolleret. Quare beatus

bern̄.in q̄dā ſmone dic̄. O bone ieſu q̄d tibi
et morti nos debuimꝰ.et tu ſoluis.nos pecca
mus.et tu luis. opus ſine exemplo.gr̄a ſine
merito.caritas ſine mō. Quid ergo dignius
dn̄o tam benigno retribuimꝰ.qui aīam nr̄am
tā gratioſe a peccatis putauit ⁊ p̄cioſo ſangui
ne redemit.qꝫ ꝙ eā imunem a peccatis ſerue/
mus.et maculatā peccatis frequent̄ gladio li
gue p cōfeſſionē putemꝰ.qꝛ vt d̄r can̄.ij. Tē
pus putationis aduenit. ¶ Tercio deus pa/ T
ter filiū ſuum vitē veram paſtinauit.⁊ ad pa
lum crucis ligauit. Nam qn̄ palmites nō ele/
uant̄ et ligant̄.botri et vue cadentes deorſū
in terram putreſcūt et cōculcant̄. Sic ne vir
tus paſſionis vileſcat in mente et cadat a me
moria.erigit̄.eleuat̄.et extendit̄ xp̄c in cruce
vt oībus pateat.ligat̄ groſſis clauis manibꝰ
⁊ pedibus.ad ſignādū.ꝙ a nullo velit fugere
ſed deuote eiꝰ paſſionē recordanti ſemp velit
aſſiſtere et ſubuenire. Un̄ bern̄.ſup cantica ſ
mone.xxij. Paſſio tua dn̄e ieſu vltimum refu
gium ſingulare remediū.deficiente ſapia.iu/
ſticia non ſufficiente.ſuccūbentibus meritis
illa ſuccurrit.cū tn̄ defecerit virtus mea.non
conturbabor.non diffido. Scio quid faciam
calicē ſalutaris accipiā. Un̄ deuotus doctor
bonauentura ſcribens de deuoto patre noſtro
franciſco.in legenda de ſtigmatibꝰ eius ſacris
dic̄.ꝙ franciſcus ſeruus dei fidelis ⁊ prudēs
inueſtigās beneplacitū dei in quo ſumme poſ
ſet deo cōplacere.⁊ immiſſum eſt menti eiꝰ p
diuinum oraculū.ꝙ in apertione libri euan/
gelici reuelaret̄ ei a xp̄o.quid deo in ip̄o.et d̄
ipſo maxime foret acceptum. Oratione itaqꝫ
cum multa deuotione p̄miſſa.ſacꝝ euangelio
rum librꝝ de altari ſūptum.in ſancte trinitatꝫ
nomīe aperire fecit p ſociū.virum vtiqꝫ deuo
tum et ſanctum. Sane cum in trina libri aper
tione dn̄i paſſio ſemper occurreret. Intelle
xit vir deo plenus.ꝙ in nullo magis qꝫ in de/
uota paſſionis memoria. et ſicut fuerat xp̄m
imitatus in actibus vite. ſic conformis ei eē
deberet in afflictionibus ⁊ doloribus paſſio/
nis qui tandem paſſionis amore.intantuȝ in
caluit.ꝙ a xp̄o in monte aluerne.paſſionis ſi
gna in manibus.pedibus.et latere biēnio an
te mortem apparenter ſuſcepit. Sic etiam vi
culo caritatis et compaſſionis debemus cruci
affigi.vt cum apoſtolo dicere poſſimus illud
gal.ij. Confixus ſuȝ cruci. Uel ego ſtigmata

A dñi ieſu in corpe meo porto. Gal. vi. Ad
hanc nāq3 compaſſionez. et paſſionis memo-
riam commouet exemplum naturale. Naz vt
legitur. Quondam anglicus quidam ꝓfect⁹
ad terram ſanctam per quendam paganuz cō
ductus fuit in quoddā nemus pulcerrimum
habens arbores valde ꝓceras in quo nullam
auem audiens penitus cantantem admiratus
ſurſum ſuſpiciens vidit multas aues mortu-
as expaſſis illis in ramis arboꝝ tacentes. Cū
q3 cauſam a ſaraceno ductore quereret. dixit
ꝙ ꝑ totum annum inhabitantia nemus hoc
auibus. et dulciſſimo cantu earum decoratur
ſed ī ebdomoda in qua magnus ꝓpheta paſ-
ſus eſt. et morti traditus. omnes quaſi ꝑ com
paſſionem omni anno ſecum moriuntur. erat
eñi tunc ebdomoda paſſionis xpi adiungēs
ꝙ a dominica vſq3 ad quindenam ſic ſtarēt
quaſi mortue et in dominica poſt hoc reuiuiſ-
cerent et cantum reſumerent quaſi a domini-
ca de paſſione condolerent per quindenam.
et in dominica reſurrectionis cātum reſumen
do reſurrectioni cōgauderent. Sic multoma
gis homo rationalis ꝑ paſſionem redemtus.
affligi et ligari debet cruci ꝑ continuam recor-
dationem vt non ſoluz in anno ſemel. ſ3 ſem
per et p̄cipue ſexta feria. in qua noſtra ſalus ī
ara crucis eſt conſumata memoriam deuotaz
habeat xpi paſſionis. ⁊c.

Secūda pars in qua

notatur. ⁊c. Quod ꝓbatur per iudaicum popu
lum. et peſſimam eius operationez. Nam qs
tanto magis reprehenditur. quanto maioris
ingratitudinis exſpitur. q2 ſcḋm phm. Ingra
titudo eſt maximum vicium. Cum igitur de⁹
populo iudaico multa et innumerabilia cōtu
lerit beneficia. et ipſi ſemper ingrati eſſent val
de reprehenſibiles reddant̄. naz deus eis ſpe
cialiter vineam ſuam. ſcilicet ſynagogam. vl
ſanctam vitaz commendauit. vt ipſi velut ſin
gulares cultores hanc plantarent virtutibus
et producerent fructus ſuaues et delectabiles
domino. Ipſe autem deus expectauit vuas
fecit autem labruſcas. quare miſit ꝓphetas
vete. teſta. eximie ſanctitatis. ad erudiendu3
et increpandum legis tranſgreſſores. vt tol-
lerent fructum de vinea locata. et primo pau
cos. ſed multu3 ꝓbatos vt eſſent rectores ſc3
moyſes et aaron iuxta illud p̄s. miſit moyſen

ſeruum ſuum aaron quē elegit ipm. Peruer-
ſi aūt agricole et cultores eos diuerſis penis
afflixerunt ſicut moyſen aaron. in caſtrꝭ aliqs
occiderunt ſicut hieremiam. aliquos lapida-
uerunt ſicut yſaiam. aliquos inter templum ⁊
altare intefecerunt ſicut naboth et zachariaz
Quare dicitur hic. Et agricole apprehenſis
ſeruis eius ⁊c. Miſit iterum ex ſua benignita
te alios vel plures prioribus. Et ſecundum
Rabanum corpus omnium prophetarum q̄
bus ex malicia fecerunt ſimiliter. mathei. xxiij
Ecce mitto ad vos prophetas et ſapientes ⁊
ſcribas et ex eis occidetis et crucifigetis ⁊ fla-
gellabitis in ſynagogis veſtris. Miſit tercio
et nouiſſime deum prophetarum filium ſuu3
vnigenitum di. Verebuntur forte filium me
um Sed ipſi malicia obſtinati. videntes fili
um dei in carne dixerunt. hic eſt heres. De q̄
hereditate deus pater loquēs filio ſuo per p̄s.
dicentem. Dabunt tibi gentes hereditatem
tuam. Quam quidem hereditatem principes
ſacerdotum perdere timuerunt. quare eu3 ap
p̄henderunt et adduxerūt in domū principis
ſacerdotum. Luc. xxij. et eiecerunt eū extra vi
neā ⁊ extra portā paſſus ē. heb. xiij. Et occi-d
runt eum ſuſpendentes in ligno. Actu. iiij.
¶ Moraliter eſt notandum. q2 eñi deus ꝓ ſo 2
xpiano amore ſingulari vineam ſuam ſanctā
ecciam ſanguine ꝓprio irrigatam locauit exco
lendam. vt ipſe fructus penſionis ſue recipiat
mittit nūcios multos vt amoneant opari. ꝙ
nō oporteat eu3 agricolas. vanos expellere. ⁊
eternaliter damnare. Congruū eñi eſt vt ad
monitio precedat vindictaz. Sicut videm⁹
ꝙ in tempeſtate choruſcatō tonitruu3 p̄cedit
licet naturaliter tonitruu3 concauſet̄. Cuius
duplex ratio aſſignari poteſt ſc3 naturalis et
moralis. Naturalr̄ eñi q2 illuiatio. ij. de aīa
fit in inſtanti. et ſonus ſucceſſiue. ideo viſu ve
lotius ſentimus choruſcationē. q̄ auditu per
cipiamus tonitruum. Secunda moralis po-
teſt conuenienter dici. ꝙ ordinatione diuīa
hoc fiat ꝙ choruſcatio precedat tonitruu3 vt
admoneat homines ſe ſigno crucis munire.
et deū ꝓ auxilio inuocare. ne tonitruo occidā
tur. Sicut etiam ex iure habemus. xvi. q. vij
omnes decime ꝙ vindicta fienda de peccato
ꝓ quo quis excōmunicatur. non debet fieri ta
lis excommunicaō. niſi trina āmonitio prece-
dat. Unde dicitur de ſen. excōi. c. ſacro. pro

hibemus ne quis in aliquā ſententiā ex cōica
tiōis ꝓmulgari p̄ſumat nō ꝯpetenti admoni-
tōe p̄miſſa Dꝫ em̄ q̄libet eſſe ꝓnior ad indul-
gendū q̄ꝫ dānandū. ſic legit̄ gen̄. q̄n peccatū
ſodome ⁊ gomorre ꝓ vindicta d̄ terra ad de
um clamaret. noluit ſtatī vindicare ſed p̄mo
diſcutere an ſic eſſet. Quare hr̄ in cañ. ij. q. i
De⁹ omīp̄s. vt nos a p̄cipitāde ſententie ꝓla
tōe ꝯpeſceret cū oīa nuda et apta ſunt oculis
mala tn̄ ſodome audita noluit iudicare prius
q̄ꝫ manifeſte cognoſceret. idō ꝑ ſe inq̄rere di
gnat⁹ eſt. vtꝝ clamor ſodomoꝝ ope cōpletus
ſit. nō ꝙ ignorauit. ſꝫ vt nobis exemplū da-
ret. ne p̄cipites in iudicādis. et in diſcutiēdis
eſſem⁹ negocijs ⁊ ne mala ꝓximoꝝ pri⁹ q̄ſq̄ꝫ
A p̄ſumat credere q̄ꝫ ꝓbare ⁊ exaīare. Sic
de⁹ omīp̄s qui nō vult mortē pc̄toris an̄q̄ꝫ ve
lit dānare negligentē cultorē. p̄mittit tres nū
cios. vt ammoneant et vocent. ſcꝫ

Mentalem inſpirationem.
Corporalem caſtigationem.
Verbalem vocationem.

Nam mētalis inſpiratio frequēs eſt ⁊ ſp̄ ad-
monet ad cogitandū dei bonitatē. m̄iam ⁊ iu-
ſticiā vt grati ſim⁹ et bene laborem⁹. Duꝫ em̄
mentalib⁹ oculis d̄i bonitatē penſam⁹ magna
eſt ⁊ infinita. ꝙ cū nihil eſſem⁹. d̄ nihilo nos
ſua bonitate fecit et creauit. et nō brutū inſen
ſibile ⁊ irratōale. ſed rationales vt angelos.
vn̄ porphiri⁹ in tractatu d̄ quiq̄ꝫ p̄dicabilib⁹
c. de differētia dicit. Sum⁹ em̄ ratiōales vt
dij. ſꝫ mortale nobis additū eſt vt ſeꝑet nos
ab illis. Etiā non ſolū rationales vt angelos
nos creauit. ſꝫ etiā ſcḋm eſſentiā intelligētiā mēo
riā ⁊ volūtatē. ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſui de⁹
nos fecit ⁊ formauit. gen̄. i. Faciamus hoīem
ad imaginē ⁊ ſilitudinē n̄ram. Illa naq̄ꝫ bo-
nitas d̄i infinita ſp̄ eſt cogitāda. et in mēte re
B uoluenda cū gr̄aꝝ actōe. Unde hylman
dus recitat de quodā ad eū dixiſſe. nihil aſpi
cere niſi in quo edificaret̄. Cui alius inſtent
dicēs. Quid igit̄ tibi ꝯfert ad edificatōeꝫ vi
ſu buffonis. ait iſte. Certe multum. q2 nichil
merui et ꝙ me deus fecit hoīem ⁊ nō buffonē
hoc beneficium ad mentem reuoco et gratias
ago deo meo. qui tam execrabilem formam
mihi non tribuit. ſed ſpeciem pulcerrimam ⁊
ad eius imaginē me fecit. Secundo inſpira
tio mentalis nos admonet ad cogitandū dei
miſericordiā que taꝫ magna eſt. ꝙ licet dictā

te iuſticia hora quelibet peccet. et dignus ſit
morte eterna iuxta illud ezech. xviij. Anima
que peccauerit morte morietur. ſemper tamē
eius m̄iam gratiam et indulgentiam impetrat
vt homo a peccatis ſe auertat. di. nolo mortē
peccatoris. ſed magis vt conuertat̄ et viuat.
Nam angelus ſemel peccauit in celo. nec ex-
pectauit deus eius penitentiam. ſed ſtatim p̄-
cipitat⁹ eſt de celo. vt nec redire valeat. Pri
mi parentes in paradiſo peccauerunt. ⁊ ſtatī
eiecti ſunt. Hos in diluuio etiam nō expecta-
uit ſed eos emerſit. et abſtulit poſterioribus
xx. annos dicens. Erunt dies illius centūꝫ
viginti annorum. Conſiderate ꝙ plures C
damnati ſunt et miſerabiliter extincti qui mi-
nus peccauerunt q̄ꝫ nos. qui non ſolum vno
peccato. ſed multis et quaſi infinitis. ⁊ multis
annis peccauerūt et adhuc deus tn̄ ꝑ ſuā mi-
ſericordiaꝫ expectat. vn̄. gre. Peccatores de
us diu tolerat vt cōuertant̄. ꝙ ſi nō ꝯuertun
tur duri⁹ dānat cōuertere igit̄ ad dn̄m ne dā
neris. Quantūcūq̄ꝫ ei ingrat⁹ fueris. et miſe-
ricordiā te vocantē reſpueris. ſi penitentiam
egeris non vult te expellere. immo pie et gra
cioſe te ſuſcipere. Nam petꝝ penitentem non
reſpuit. paulū ſe proſternentem magdalenaꝫ
flentem. matheū thelonariuꝫ. zacheum prin
cipem publicanoꝝ. Si negaſti deū cuꝫ petro
ſi ꝑſecutor xp̄i fuiſti cum paulo. ſi publice pec
caſti cū maria magdalena. ſi illicita acquiſiui
ſti cum matheo. ſi ſurrexeris et penitentiā ege
ris. cum his miſericordiam obtinebis. Unđ
bern̄. Sic ex toto corde indulget dn̄s tam li-
beraliter condonat omnem iniuriam. vt iā nō
dānet vlciſcendo. nec confundat im ꝓperan-
do nec minus diligit imputando. Quicun-
q̄ꝫ em̄ hec bene conſideraret ꝓculdubio nūci-
um dei reuerenter ſuſciperet ⁊ fructum daret
debitum. Tercio inſpiratio mentalis ad- D
monet conſiderare dei magnā iuſticiam. Cū
em̄ nos ꝑdere debebat. et eternaliter damna-
re ex iuſticia. vt iuſticiam eius ſaluaret et pro
hoīe debitū exolueret morteꝫ n̄ram morte ſua
amariſſima deſtruxit. et nos a dyabolo rede-
mit. Unđ. i. petri. i. Scientes ꝙ non corrup
tibilibus auro vel argento redempti eſtis de
vana veſtra conuerſatōe paterne traditionis
ſed p̄cioſo ſanguine agni immaculati. Unde
ad ꝓpoſitū de xp̄o ⁊ hoīe. ꝓducēda eſt illa fa
bula quā greci recitant de caſtore ⁊ polluce

q̄ fuerūt duo germani. quoꝝ vn⁹ caſtor petiuit
a pr̄e īmortalitatē, et recepit. q2 fuit fili⁹ iouis
ſ3 pollux in neceſſitate moriēdi ꝑmanſit. Cui
frater gracioſe ꝯpatiēs cogitauit qualit̄ īmor
talitatem ſuā cōicare poſſ3 frī ſuo vn̄ ipē ſpon
te amarā mortē ſubijt ad tps ꝓ germano. vt
eius diuinitatis ꝑticeps eēt et īmortalis fier3
atq3 eis vnus ort⁹ occaſuſq3 ꝑpetuus vtriſq3
eſſet et hoc fecit ꝓpt̄ dilectōem quā ad fratrē
hūit. ꝓpt̄ qđ vt dicūt greci. ambo ſunt ī celu3
tranſlati ⁊ in ſignū circuli zodiaci ſunt poſiti ⁊
gemini ſunt appellati. Moralit̄ ad ꝓpoſitum
Iſti duo germani ſunt đi fili⁹ ⁊ hōīs. q2 eundē
pr̄em celeſtem habem⁹. et fili⁹ dei īmortalita-
tem a pr̄e recipiens hoīe in morte permanen-
te. Cui vt frat̄ ꝯpaciēs. ꝓ eo amariſſima mor-
te mortu⁹ eſt. et ſibi īmortalitatē apud pr̄em
obtinuit. Simplici enī morte mortu⁹ eſt. vt
nr̄am que duplex fuit mortem curaret. ſicut
pulcre declarat augu. iiij. de tri. c. iiij. Vnđ. i.
pet. ij. Peccata nr̄a ipē ꝑtulit in corpe ſuo vt
pctīs mortui iuſticie viuam⁹ cu⁹ liuore ſana-
ti ſum⁹. Hanc iuſticiā penſare debem⁹. ⁊ nun-
cium hūc inſpirantē deuote ſuſcipere. Cuius
tn̄ multi oppoſitū ꝑuerſi faciūt. qui malis ſuiſ
conceptibus et affectionibus inſpirationes
hmōi opprimunt et occidunt. ¶ Secundo
E dico ꝙ corꝑalis caſtigatio ſiue tribulatio no
bis mittit̄. vt nos admoneat et cohereeat bn̄
facere. Nam ſicut equ⁹ vel azinus dū extra vi
am eſt. vel ſi incedit lente. a dn̄o ſuo pungit̄
vt ad viā redeat. vl̄ velo⁹ incedat. Sicut le
git̄ balaam feciſſe azine ſue dum ambularet
extra viā. Nume. xxij. Sic et deus peccatorē
pungit. qn̄ ei tribulatōem. vl̄ aliquā aduerſi-
tatem corporalē mittit. vt ſi extra viā caritat̄
ambulat in peccat̄ pcā deſeret. et in gratia et
virtutib9 ꝓficiat et ꝓcedat. Vn̄ greg. Mala
que nos hic ꝑmunt ad deū ire ꝯpellunt. Cu⁹
figurā habem⁹ Geñ. xvi. in agar ancilla. que
dn̄am ſuam deſperit. et recedens ab ea. fugi-
enſq3 in locū deſertū. Cui angel⁹ apparēs dix
it ei. Reuertere ad dn̄am tuā. ⁊ hūilia te ſub
manib9 ipſi⁹. Quā quidē figurā. b. Aug⁹. ſu
per Iob. ꝑtractans. vt etiā ht̄. xxiij. q. iiij. c.
Nō vult. ſic inquit. Ad hoc ergo ancilla affli
git̄ vt reuertat̄. atq3 vtinā reuertat̄. q2 ꝓles
eius. ſicut ꝓles iacob. cū fratrib9 hereditate3
tenebit ſupple ī patria. i. in regno celoꝝ apđ
deū. ꝓpt̄ qđ dn̄s ꝑ oſeam de talib9 ſic inquit.

In tribulatōe ſua mane ꝯſurgēt ad me. Sic
antioch⁹ cū eſſet ſan⁹ crudeliſſimus fuit. et ſu
perb9 nimis volens hieroſolimā facere ꝯgeri
em ſepulcri iudeoꝝ iuſſit agitari currū. et ſine
intermiſſione agēs itē celeſti eū pungēte iudi
cio. plaga inſanabili a deo ꝑcuſſus eſt. ita ꝙ fe
torē ꝓprie infirmitatis ferre nō poſſet. Et tūc
verba narrauit ꝓpoſitū dicens. Iuſtū eſt ſub
ditū eſſe deo. et mortalē nō parē deo ſentire.
ij. math. ix. ¶ Vn̄. b. aug. ſuꝑ pſalterium ſic   F
ad ꝓpoſitū inquit. Flagellū interi⁹ vel exteri
us. glorificat creatorē ꝯpellit nolentē. erudit
ignorantē. cuſtodit virtutē expellit infirmita
tē. excitat torpēte3. hūiliat ſuꝑbientē purgat
penitētē coronat. inocentē initiat ad mortē ſu
ꝑuenientē. hec ille. Hūc nūciū etiā q3 plures
ꝑ impatientiā verbis blaſphemis lapidāt et
occidūt. ¶ Terci⁹ nunci⁹ qui peccatoribus
mittit̄ ad tollendū fructū. et admonendū. et
aduocandū eſt filius dei. vt qui priores nun-
cios. ꝑ mala opa occiderūt. ſaltē vereant̄ filiū
dei qui eſt ver⁹ heres regni celeſtis. Hic venit
pſonaliter verbaliter vocare et ore ꝓprio deꝑ-
care di. illđ pſ. Venite filij audite me timorē
dn̄i docebo vos. Facit enī xp̄c filius dei inſtar
falcarij. volentis euolatū reuocare falcone3 q̄
aſcendens arborē vel alteꝝ locū apparentē cū
reclamatorio rubeo vocat et reclamat. Sic fi
lius dei miſſus a deo patre. volens hoīem ꝑ-
ditum ⁊ euolatum de manib9 ſuis reuocare ī
loco caluarie aſcendit arborē ſancte crucis. ⁊
totū corpus vulneratū ꝓpter iniquitates no
ſtras oſn̄dit. voce magna et clamore valido re
uocauit. ſupplicando ꝓ peccatoribus di. Pr̄
dimitte illis. quia neſciunt quid faciūt. Sed
heu peccatores illā vocem lamentabilem nō
audiunt. immo xp̄m quottidie ꝑ maliciā cru-
cifigunt ⁊ occidūt. Quare ꝯquerit̄ de eis di
cens illud Iob. Seruū meū vocaui. et nō re
ſpondit mihi ore ꝓprio deꝑcabar eū. Iſti in-
grati peccatores ⁊ interfectores xp̄i. figurant̄
in fratrib9 ioſeph qui frēm ſuū ioſeph quē pr̄
intime dilexit et tunica polimita veſtiuit in ci
ſternam miſerūt ⁊ ꝓiecerūt. et triginta dena-
rijs vendiderūt. vt ht̄ geñ. xxxvij. et in epiſto
la hodierna. Nā de⁹ pr̄ filio ſuo. vt eſſet caro
et frater nr̄ fecit tunicā humanā. qui veniens
de ſede et domo patris celeſtis induta tunica
humanitatis. nō ceſſat frequent̄ viſitare nos
aut ꝑ inſpirationes. aut ꝑ caſtigatōes. aut ver

bales vocationes in ore predicatorum. Sed hūc peccatorē q̄ſi ſomniatorē vituperāt. & ſacras ei⁹ admonitōes quaſi ſomnia p nihilo reputāt. & eū q eſt gaudiū eternū p modica & inſtantanea delectatōe tradūt & vendunt & in ciſternā pijciūt. qū eū in corde p obliuionē et in gratitudinem relinquunt.

G

Tercia pars in qua no

tat admirabilis ſagacitas. ibi. Cū aūt venerit &c. Cū enī xp̄s iudeis pabolam de vinea & agricolis pppoſuit. dicebant forte ſe nō intelligere. nec poſſe fidē dare. iō ſm Criſ. illud pabolicū dictū p ſcripturā explicat. di. Nunq̄d legiſtis. q. di. Si pabolā meā nō intelligitis ſaltē ſcripturā illā intelligatis Nunq̄d enī vos legiſpin ſcitis q̄d ſcribit in lege lapidē. i. xp̄z cui⁹ vt⁹ eſt firma & ſolida quē re pbauerūt. i. pdēnauerūt. & a ſe reiecerūt. edificātes. i. ſacdotes iudeorū. q̄r intererat edificare ecclīaz & cultū diuinū. Et ita quos primo vocauit agricolas nūc vocat edificatores. et filiū prīſfamilias vocat lapidē. hic lapis factus eſt ē in caput anguli noui edificij. i. noue ecclīe catholice. Quia aūt hoc opus hūanum nō eſt. ſed op⁹ dei ſingulare & ſtupendū Ideo ſubdit q̄ a domino factū eſt iſtud &c Pro quo ad litterā eſt notandū. q̄ in edificatōe templi ſalomonis quendā lapidē pluries oblatū p edificio fuiſſe reiectū et re pbatū ab edificatorib⁹ habet q̄ vltimo poſitus eſt in cōſumatōe anguli. vbi piūgebantur parietes templi. Et ille figurat xp̄m multociēs re pbatū p principes ſacerdotū q tandē factus eſt in caput anguli. ſc̄z ecclīe piūgens iudeos et gentiles quaſi duos parietes in vnitate fidei. et qm̄ iudei & ſacerdotes iudeorū hūc lapidē quē debebāt ponere in edificio catholice ecclīe re pbauerūt. Ideo xp̄us cōcludit ex verbis p̄s. Ideo dico vobis. q̄ a vobis auferet regnū dei. i regimē ecclīe & diuini cultus. & dabit genti id eſt xp̄ianis ex gētibus conuerſis. facienti fructus ei⁹. Et ratio eſt q̄r q ceciderit ſup lapidē iſtū. ſc̄z xp̄m eū offendendo p peccatū ſic vos. pfringet et nō dicit pteret. q̄r licz hō peccet in deū. pōt tn̄ p penitentiā reparari ad ſalutē. Et ideo dr̄ cōfringet. q̄r de eo q̄d cōfringit aliq̄d remanet. ſed q̄d pterit quaſi in puluerē & in nihilū redigit Et q̄r etiā quidā eorū debebāt in tali obſtinatione mori. ideo addidit Sup quē vo ceciderit p finalē ſententiā vltimi iudicij. iſtū pteret duriſſima damnatōe & penis eternis. Moraliter vinea excolenda eſt aīa hoīs a deo locata ad tps p diligentem culturā ſeruanda H Naz vt lex dictat. inſti. de locato & pducto. l. qui p vſu Q̄d pductor alicui⁹ dom⁹. vinee. vel alteri⁹ poſſeſſiōis. ad rē pductā debet talē diligētiā adhibere. q̄lē diligētiſſim⁹ prīfamilias ſuis reb⁹ adhibere pſueuit. ſz ſi nō talē diligētiam adhibuerit. pōt tali domo vel habitatione priuari et expelli a domo & alteri locari. Sed pono caſū. q̄ aliq̄s alicui locauerit p̄dium ſuū p certa penſatōe annuatī reddēda ſterilitas magna ptingit. & ſic magnū dampnū cedit pductori ſine culpa ſua vicio tn̄ ip̄i⁹ rei caſu ſeu fortuitu. Querit vtrū colon⁹ totā teneat ſoluere penſionē. Rn̄dit papa Greg. ix. extra de locato & conducto. c. pter. q̄ penſio remittēda eſt p rata niſi ſterilitas poſſit recompēſari cū vbertate p̄cedentis vel ſubſequentis anni. Hic nota de colonis q frequenter etiā ex leui cauſa pēſionis remiſſionē expoſtulāt. q̄ tn̄ nulla ſuccedente habūdantia vl' fertilitate remiſſā recōpenſant. ad quod tn̄ ex iure tenentur. Ad ppoſitū cū deus homini vineā viridariū ſiue habitaculū tocius trinitatis. ſc̄z aīam puram & mundā ad excolendā locauerit. tenetur hō diligenti cultura eā cōſeruare ne auſerret ab eo. & locet demonib⁹ q̄ d̄ ea deo darēt penſionem debitam cruciatōis & vindicte in tpe ſuo. ſc̄z poſt hanc vitam in inferno.

Cultatur enim bene ſc̄z quando. I
A damno peccati ſeruatur.
Ab immundis ſordibus purgatur.
A iuſtis debitis liberatur.

Debem⁹ enī primo aīam a damno pc̄i ſeruare. quia ſicut iuſte inquilin⁹ poteſt domo ſine vinea conducta priuari. quādo p negligentiā conductoris patit dampnificatōez. vtputa minat ruina p ſtillicidiū nouū. q̄d ante locationē nō hūit vel alterū pſile. vt dicit. ff. de loca. & condu. ſi q̄s domū. Multomagis deus hoīem pōt priuare aīa et vita. quando eā quā ſanā et mūdam hoī infundēdo locauit. repit defectuoſā & ruinoſā p ſtillicidiū peccatorū Videm⁹ enī quādo accidioſus hoſpes tectū foraminatum nō reficit. q̄ de modica ſtilla cōtinuata. in breue granē recipit iacturam et tabefactionem tignorum et ruinā domus. Sic piger qui p negligentem cuſtodiam exteriorū

ſenſuū patit̄ ſtillicidiū imiſſionū carnaliū de-
lectationū. tabeſcit in viribꝫ aīe. et tantū abi
litatur ad virtutes. ꝙ tandem tam fragilis
efficit̄ ⁊ ruinoſus. ꝙ nō ſolū maximis ventꝫ tē
ptationū reſiſtere nō queat. imo nec certe mi-
nimis flatibꝫ poſſit ꝯtraire. ſꝫ leui temptatōe
ſiue delectatōe ꝯmouet̄ ad ꝯſenſuꝫ et ad ope
ris ꝯſumatōem. et ad ruinam damnabilem.
k ¶ Quare diligens hoſpes debet diligent̄ cu
ſtodire ⁊ timere deū. ne pigritia tale damnū
accipiat. vn̄ eccl. xxvij. Si non in timore dn̄i
tenueris te inſtant̄ ſubuertet̄ domus tua. Ti
mor em̄ dn̄i expellit pcm̄ in te eccl. i. Debet ḡ
q̄libꝫ timorē ꝑmittere q̄ſi ꝑcurſorē. Nobiles
em̄ ꝯſueuerūt an̄ ſe hr̄e ꝑcurſores cū baculis
arcētes turbā ne opprimant̄. Sic aīa iuſti qn̄
erit ad loquēdū. audiendū. videndū. ⁊ hmōi
hr̄e ſemꝑ debet timorē ꝑcurſorē. q̄ cū baculo
ꝯſideratōis mortiſ eterne. acerbitatis diuini
iudicij. pene inferni et purgatorij precedat. ⁊
turbā delectationū ⁊ carnaliū motuū et deſi-
deriorꝫ arceat et ꝯprimat. Talē ꝑcurſorē eua
in ꝑadiſo nō habuit. ⁊ ideo ꝑ viſū decepta in
delectatōem cecidit. et mortē eternā. nec dy-
na filia iacob quā curioſitas ſ n̄ necitas egredi
fecit ad videndū mulieres terre illi᷒. q̄ a ſich
en filio emor eſt oppreſſa. gen̄. xxxiiij. Timor
em̄ eſt ſeps magna. mur᷒ fortiſſimi᷒. potēs ſer-
uare aīam a damno pcī. Et iō in oībus opibꝫ
ꝯ actōibus eſt habēdus. Quare in ꝓuerbijs
dr̄ In timore dn̄i declinat oīs homo a malo
Sed vt ꝓh dolor plēs ſunt habētes timorē
humanū. timentes hoīes. honores ſeculi. ver
ba. ſcādala. q̄ꝫ ſint q̄ verꝫ habeāt timorē. hi ti-
ment bn̄ facere ⁊ verecūdant̄. gaudent autem
dū malū faciūt et inde gloriant̄. De his inq̄t
aug᷒. In ſic timente ſequet̄ iniquitas. ſi ſepa
tur impunitas. Iſte timor eſt mal᷒ ſcḋm Caſſ.
qꝛ finē inſtituit rebꝫ mūdanis. ꝙ timore facit
hō hoc qḋ facere nō deberet. aut obmittit qḋ
l facere deberet vt penam fugiat tpalē. ¶ Se-
cūdo debem᷒ aīam nobis locatā a ſordibꝫ pur
gare. Nam vt habetur in aut. de lenonibꝫ. §.
ſtatuimus. Inquilin᷒ pōt expelli de domo et
ea priuari. ſi ibi male ⁊ imunde ꝯuerſetur. vt
ſi ibi publicas meretrices tenet. vl̄ alios pub
licos peccatores. Sic eē ſpūaliter. q̄ tenet in
domo aīe peccata mortalia. q̄ aīam maculant
et diffamāt. ⁊ eā ꝑ penitentiā nō expellūt. di-
gni ſunt priuari aīa. et eterna punitione. ⁊ ꝙ

excludant̄ a ꝯſortio fideliū. Sicut figuratur
leuiti. v. ⁊ nume. xix. in purificatōe immundo
rū. Nā vt ibi dicit̄ dn̄s ꝑcepit. ꝙ q̄ tāgeret
rem immūdam videlicꝫ iumentū mortuū vel
hoīem mortuū. vel ferā occiſam. imund᷒ erat
⁊ excludebat̄ a tēplo ⁊ a cōione hoīm. hic em̄
in hunc modū purificari debebat. imolabat̄
agn᷒ ſine macula. ⁊ offerebant̄ ſacerdoti duo
turtures. aut duo pulli colūbarꝫ. et ſimila pu
riſſima de qua fiebāt panes quos ſolus ſacer
dos ꝓ illo die tantū edebat. qꝛ in craſtinum
reſeruari nō poterant ſine putredine. ¶ Sic m
moralit̄ tria quamlibꝫ aīam maculant ⁊ imū-
dam faciūt. ſcꝫ ꝯcupiſcentia carnis. ꝯcupiſcē
tia oculorꝫ et cupiditas terrenorꝫ. et ſupbia vi
te que eſt dyabolica peſtis. Dicit igit̄ qui teti
gerit iumentū mortuū. i. carnalē ꝯcupiſcenti-
am in qua velut in ſtercore putreſcunt hoīes
ille imundus erit qui etiā hoīem mortuū teti-
gerit. hō em̄ ab humo dr̄ qꝛ mortuus in cupi
ditate iacet terrene affectōis. ille etiā imund᷒
erit qui tetigerit ferā occiſam. ſcꝫ ſupbiam eē
immūdus erit in aīa. Debet igit̄ aīa his feda
ta iſto modo purificari. Primo debet offerri
ꝓ ipſa agn᷒ immaculat᷒. hoc eſt memoria paſ
ſionis xp̄i. qui eſt agnus ſine macula ꝓ nobis
oblatus. In hac em̄ oblatōe purificatur aīa
Vana em̄ eſſet oīs penitentia. niſi paſſio xp̄i
nobis impetraſſet veniam. Vn̄ leo papa in q̄
dā ſmone di. Effuſio ꝓ iniuſtis ſanguiſ iuſti
tā potens fuit ad premiū. vt ſi vniuerſitas ca-
ptiuorum redemptorē ſuū crederet. tyranni-
ca vincula abſolueret vniuerſa. Scḋo debet
offerri par turturum. i. par oculorꝫ gementiuꝫ
qꝛ tunc ſacrificium nr̄m pingue fit. et ſtatim
accendit̄ a calore diuino. ſed ſine lacrimis ni
hil eſt. Greg. ſup ezech. omel. viij. Olocau-
ſtum ſiccū eſt opus bonū qḋ lacrime nō infun
dunt. olocauſtū pingue eſt. qḋ hō agit corde
humili ⁊ lacrimis irrigat̄. Tercio ſimila pu-
riſſima eſt cōfeſſio clara. de qua fiūt panes ad
eſuꝫ ſacerdotis tm̄. qꝛ ſolus ſacerdos ſuſcipe
ſolus meditari. ſolus intelligere debet. ⁊ hoc
ꝓ iſto die tantū. i. ꝓ iſta hora. qua peccator cō
fitetur. nec licitū eſt ſemꝑ peccata meditari. qꝛ
nō poterūt in craſtinū reſeruari. ſed putreſcūt
in arca ſacerdotꝫ. vn̄. iob. xiiij. Signaſti qua
ſi in ſacculo peccata mea. ſed curaſti iniq̄tateꝫ
meam audacter. Per hec em̄ poteris mūda-
re aīam ab immundis. ¶ Tercio aīam debet n

exonerari a debitis iuſtis et penſionem annualez reddere. Debet enim quilibet deo reddere debita ad que tenetur. eccl. iiij. Deo dignas oblatōes offer. Nam vt hēt. ff. de publicis iudi. l. nec vectigalia. Cōductor pōt priuari domo qñ nō ſeruat leges conductōis vt tpe debito incidendo arbores. terrā nō colendo. vel ſilcꝰ nō ſolvendo. vl' alia opa obmittēdo. Sic hō priuatur aīa et locatur demonibꝫ. niſi ſeruet leges et canones reddēdo deo debitū ex aīa ¶ Sz querit q̄d eſt maiꝰ debitū deo de aīa obligatū Ad q̄d rñdenduz ſunt tres opiniones. Quidam enim dixerūt q̄ ſufficeret deo dare obſequium pſonale q̄d cōſiſtit in genuū flexione et pſtratōne corpis. Alij dixerūt q̄ nō ſufficeret deo dare pſonale obſequiū niſi etiā det obſequiū reale q̄d cōſiſtit in elemoſinaꝝ largitiōe. Alij dixerūt q̄ nō ſufficit obſequiuz pſonale nec reale. niſi etiā det obſequiū ſpūale. vt ſcz aliqs ſeipm dedicet et conſecret ad cultū dei dando ſeipm filiū vel filiā religioni vel ſacerdotio. De his ergo quidā deuotꝰ dubitans venit ad micheā pphetā. et eū ſup his oībꝫ interrogās mich. vi. et primo interrogauit ſi ſufficit deo mltas flexiōes genuū facere dicens. Quid digne offerā dño. Curuabo genua mea dō excelſo. Et ppheta nihil reſpondit. Secūdo interrogauit ſi ſufficit multas elemoſinas dare di. Nunquid offeram ei olocauſta pinguium vitulos et agniculos. Et iteꝝ ppheta nihil reſpōdit. Tercio interrogauit ſi ſufficit ad ppetuū cultū dī filiū in religiōe ponere di. Nūquid dabo primogenitū meum p ſcelere meo fructū vētris mei p pcō aīe mee. Et tūc ppheta ad illa tria retrograde rñdit di. Indicabo tibi. o hō quid ſit bonū. et q̄d dñs requirat a te. vtiqz facere iudicium. diligere miſericordiam. et ſolicite ambulare corā deo. Dic primo facere iudicium ac ſi dicat. q2 me interrogaſti ſi ſufficiat aīe tue filiū tuū in religionē ponere. dico tibi q̄ nō niſi etiā iudiciū facias de teipſo. vt ſicut caro tua delectata eſt in peccatis. ſic etiam puniet in lamentis. Non enim eſſet equū q̄ tu peccares et filiꝰ tuꝰ penam portaret. q2 filius nō portabit iniquitatem patris nec econuerſo. ¶ Reſpondit ſecundo ad aliam queſtionem di. diligere miſericordiaz ac ſi dicat. Interrogaſti ſi ſufficiat multas elemoſinas facere dico tibi q̄ nō. niſi poſtea tibi facias et aīe tue miſericordiā impēdas. quia nō eſſet cōueniens. vt quis alteri eſſet pius. et ſibi ipi impiꝰ. eccl. Qui ſibi nequā eſt. cui bonꝰ erit q. d. nulli. Reſpōdit tercio di. Solicite ambulare corā dō tuo. ac ſi dicat Interrogaſti ſi ſufficit multas genuflexiones facere. Dico tibi q̄ non. niſi etiā p bona opa ſtudeas ſolicitus eſſe. et ſic ambulare coram deo tuo non ſolum exteriori apparentia. ſed etiam interiori deuotione. et preſentia ſtudeas aīam mundam ſeruare a peccatis. q̄d eſt maximum obſequiū deo reddendū. Ad q̄d etiā obligamur oēs pmiſſiōe. q2 votuz cōe eſt illud. q̄d oēs in baptiſmo faciūt. cum rñdet renunciari dyabolo. et pompis eius. vt dicit magr. iiij. ſententiaꝝ. di. iij. c. viij. Ex quibus patet illa pars. et p cōſequens totū huius euangelij.

Sabbato poſt reminiſcere.

Homo quidam

habuit duos filios et dixit adoleſcentior ex illis patri da mihi porcionē ſubſtantie que me contingit. Luc. xv.

¶ Natura dictat, plē a parentibus fore nutriendam et alendā. et q̄ ſuccedat parentibꝫ in boniſ: q2 qui dat alteri eē et vitā dat etiā conuenienter neceſſaria ad eſſe et viuere. Sed ſecundū phm. viij. ethi. Filij a parentibus eſſe ſuſcipiunt ergo merito etiā ſuſcipiūt ab eis nutrimentum. Illa enim pcedūt ex inſtinctu nature. ſcz liberoꝝ ſucceſſio. et eoꝝ educatio. vt habetur di. i. Jus naturale et lex dic. q̄ oīa que noſtra ſunt ex toto filijs pamus. ff. de liberis agſ. vl' alen. l. penl'. Unde dicit imperator cogitare debent parentes. q̄ et ipſi fuerūt filij. et que a ſuis parentibus ſpabant. ſuis facere filijs debent. in aut. vt cum de appellatione cognoſcitur §. conſiderare. coll'. viij. ¶ Sed queritur an pater poſſit filium ſuum exheredare. et videtur q̄ non. cū ſucceſſio illa ſit naturalis. Dico q̄ multis cauſis poteſt filius exheredari q̄ allegantur in auten. vt cum de appellatiōe cognoſcitur. §. cauſas. coll'. viij ſcz. Si parentibꝫ violentam manum intulerit. vel grauem vel inhoneſtam iniuriam fecerit. vel ſi criminaliter eos accuſauerit de cauſa que non ſit contra principem vel rempublicam. Si cuz maleficis verſatur vt maleficus. ſi vite parentū inſidiatus fuerit per venenum vel alio modo ſi vxoris prīs. ſcz nouerce ſue vel ōcubine patris ſui immiſcuerit vl' delator parentum fuerit